

MARROC AMB VEU DE DONA

EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA

Autor: Juan José Todolí tel: 651 725 901 www.juanjosetodoli.com
Inauguració: 08/03/2019 20 hores Casa de Cultura de Bellreguard (Valencia)

Amb l'objectiu de contribuir a visibilitzar el país veí i especialment els problemes de la dona, s'ha realitzat l'exposició el **Marroc amb veu de Dona**, on es presenta el fenomen conegut com a feminització de la pobresa pel nombre de dones que viuen per baix del llindar de pobresa, que ha anat augmentant en relació desproporcionada al d'homes. I això a pesar que són les dones, en la seua gran majoria, les que actuen de motor de l'economia des de la llar, a causa de la divisió per gènere del treball i de les responsabilitats relatives al benestar familiar, i a causa també de l'economia submergida pròpia de les zones rurals. La pobresa es fa patent de múltiples formes, entre elles la falta d'ingressos econòmics i de recursos productius per a procurar-se un mitjà de vida.

Al Marroc diversos factors com la precarietat de la salut, la dificultat o falta d'accés a l'educació i altres serveis bàsics, o l'habitatge en condicions precàries, fan que la lluita per eixir d'aquest cercle de pobresa siga una constant diària de la seua població. En el cas de les dones cal afegir les variables de discriminació i exclusió social pel fet únic de ser dona, mentre que, per contra, gran part de l'economia d'aquests països se sustenta gràcies a les dones.

Les dones representen la meitat de la població mundial, i segons dades de les Nacions Unides realitzen dos terços del treball global, reben un dècim dels ingressos totals i posseeixen només l'u per cent de totes les propietats.

La majoria dels 1500 milions de persones que viuen amb un dòlar o menys al dia són dones. A més, la bretxa que separa als homes de les dones que estan vivint en aquestes condicions ha continuat creixent en els últims anys, fenomen que es coneix com la "feminització de la pobresa".

Aquestes dones sovint es veuen privades de l'accés a recursos d'importància, com els préstecs, la terra i l'herència. No es recompensa ni es reconeix el seu treball. Les seues necessitats en matèria d'atenció sanitària i nutrició no són prioritàries i moltes vegades es veuen privades d'accés adequat a l'educació.

Aquesta visió que presenta l'autor, no pretén ser més que una mirada curiosa i admirada de la fortalesa de la dona.